

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,**
- **пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Кљајић Марина по приложеном пуномоћју,**
- **сви оптужени, осим оптуженог Александра Николајидиса.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега Шошкићу, шта се десило, што није дошао?

Адв.РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Ја заиста не знам, ја чујем само да се јавио да наводно нема пара за превоз. Он се мени синоћ није јавио, јутрос се исто није јавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да радимо? Да га сместимо у ову зграду да би био у судници или како?

Адв.РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Ја заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се чули с њим телефоном?

Адв.РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Па нисам, синоћ се нисам чуо, нити јутрос, није ме звао и не знам за тај проблем који је.

И браниоци адвокати: Бранкица Мајкић бранилац оптужених Деветака и Девчића, Градимир Налић бранилац оптуженог Радојчића, Војислав Вукотић бранилац опт.Крњајића, Бранко Лукић бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Влајковића, Јасмина Живић бранилац оптуженог Перића, Бранко Димић бранилац опт.Јосиповића, Гордана Живановић бранилац опт.Јована Димитријевића, Слободан Живковић бранилац оптужених Стојановића и Бачића према коме је поступак раздвојен, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Косијера и Стевановића, Радослав Шошкић бранилац опт. Александра Николајидиса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за ово неприсуство оптуженог Николајидиса има ли предлога за раздвајање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам предлог за раздвајање, а да ли је суд покушао да провери телефоном да ли је он кренуо можда, ја сам разумео да бранилац није с њим разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја немам телефон окривљеног код себе, нити сам на таквој комуникацији да. Ја не знам зашто га нисте звали пре почетка суђења да видите да ли је кренуо?

Адв.РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Судија, ја сам звао кад сам сазнао за ову околност, он је уобичајено и јуче дошао, сваког дана је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да ли сте од јутрос звали, видите да га нема у судници, односно није дошао.

Адв.РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Кад су ме обавестили ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Адв.РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Мало пре сам звао али се није одазвао на тај телефон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не одазива се?

Адв.РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: На тај телефон који у задње време не користи често, тако да ја други нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Заменик тужиоца предлаже да се у односу на оптуженог Александра Николајидиса поступак раздвоји за данашњи претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо разлоге не доласка и евентуално спојити наредних дана.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

РАЗДВАЈА СЕ кривични поступак против оптуженог Александра Николајидиса по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ 7/07 од 14.12.2007. године па ће се посебно водити пред овим судом.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 42 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан судија Курбел.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Добар дан, поздрављам колеге у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође, реците ми од данас позваних сведока ко је у судници?

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Приступио је свједок Јосип Острун и свједок Миодраг Новаковић. Трећи Анто Марић неће доћи, изостанак је оправдао болешћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви ћете проследити медицинску документацију преко нашег судијског помоћника.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Помоћника који је приспео сад прије минут и овде је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ирина Ковачевић.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Тако је Ирина Ковачевић је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

Путем видео конференцијске везе са Жупанијским судом у Вуковару у присуству судије Јадранке Курбел и судијског помоћника Вишег суда у Београду Ирине Ковачевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Судија, пре почетка саслушања овог сведока процесна ствар је у питању. Будући да имамо текст и на енглеском и на српском језику у изјави коју је овај сведок дао истражитељима Хашког трибунала, а да се та два текста суштински разликују па ћу Вам навести као пример да на првој страни превода на српски недостаје читав трећи пасус који постоји у енглеској

верзији као и да су поједини делови на четвртој страни да кажем лоше преведени, то је можда и разумљиво из разлога што се преводи неколико пута. Процесни је предлог да се ова изјава не користи приликом испитивања сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разјаснићемо то током исказа сведока, можемо указати на било који део његовог исказа.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините судија, могу ли ја ако дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Овде се не ради о томе, овде се ради о томе да се у судским списима налази доказ на основу кога ће бити иситиван овде сведок који не зна енглески језик очигледно јер је и тамо користио право на преводиоца, овај превод је суштински нетачан. Није ствар у томе да недостаје страна, овде ако може колегиница да ми да, овде има тако битних ствари у којима се преводи директно оптуживање неких од наших браћеника да би у енглеском тексту видели да нема ничега сличног томе. Значи, ево рецимо на првој страни изјаве када је у питању Милан Радојчић, није ово, сведок не може, ја мислим да ни на који начин не можемо сведока, овде се просто на – последњи пасус прве странице енглеске верзије изјаве друга реченица почиње: «било ми је наређено да носим белу траку на руци сво време». У српској верзији пише да му је Милан Радојчић наредио да носи ту траку, а то у енглеској верзији није тако. Па онда на пример пасус три на изјави сведока на енглеској верзији не постоји у српској верзији или на хрватској верзији, свеједно, мада ова верзија коју ми имамо је очигледно ћирилична. Према томе још ту треба рећи да када су у питању све изјаве сведока из Хашког трибунала свуда изостаје за нас оригинал, односно изостаје податак о томе ко је превео ту изјаву. То свакако није преводилац који је наведен у изјави, тамо се наводи само име и презиме преводиоца који је користио истражитељ Трибунала у односу са сведоком.

Даље, рецимо на страни 2 његове изјаве, на страни 3, пардон, изјаве, пасус трећи, енглеска верзија каже да је видео, ако ја смем да је преведем, да је видео Љубана Деветака, у српској верзији се преводи «Тих дана сам често виђао Љубана Деветака», то је велика разлика.

Следећи пасус, пасус четири на трећој страни, каже, извињавам се, «Тих дана у згради пољопривредне задруге виђао сам и Милана Девчића који је био у полицијској униформи», то је

српска верзија, а на енглеској каже само да га је једном видео такође.

Следећи пасус, на енглеској верзији пише «људи из села» у мом преводу, «су се ту скупљали», а овде у српској верзији каже: «Мушкарци из нашег села били су у обавези да присуствују том састанку». Знате то је драстична разлика. И тако даље, има, ево сада да вас не.

Значи на шестој страни српске верзије: «Забранили су нам да лежемо на земљу у случају да чујемо експлозију mine. Тада смо први пут чули да је то поље минирано», а у енглеској верзији каже: «Било нам је наређено да се не осврћемо и да не престајемо да ходамо. Речено нам је да ако чујемо експлозију или пуцњаву не смемо да легнемо», а овде у српској верзији нема пуцњаве, знате, «И нико нам тада није рекао да се налазе mine у пољу», а овде у српској верзији управо каже да су тада први пут сазнали да се ту налазе mine. Ето то је пет-шест овако лаички да кажем колико ми познајемо језик.

Даље на четвртој страни «Док се све то догађало», последњи пасус четврте стране српског превода, «Деветак је стајао на балкону старе задружне зграде», а у енглеској верзији каже: «За све то време Деветак је био inside, унутра старе зграде која је имала отворену веранду», али у згради, а не на балкону како је преведено овде. То је то отприлике мислим, али знате видите овде се ради о заиста, поштована судија, о битним стварима и због тога мислимо да је ово принципијелна примедба на све преводе да молимо да нас обавести суд ко је превео ово уопште, односно суд о томе прибави податак од Тужилаштва које је ово приложило као доказ и овакви докази не могу да се користе. Ми предлагемо да се овај доказ за сада не користи док се не прибави нови нови, ми можемо испитати данас сведока, не противимо се, кад је већ дошао господин љубазно, просто на бази његовог исказа који имамо, а допунски касније, који имамо пред судом у Вуковару, а из 2003. године, а евентуално кад добијемо исправан превод овога да накнадно допунски испитамо сведока уколико се покаже потреба, можда и неће бити. То је мој предлог председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта каже тужилац у вези овога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја остављам суду на оцену, ја сад немам код себе то да бих проверио, имам у електронској форми, у Тужилаштву постоји то што је достављено и не знам ко је преводилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сматрам да имамо исказ сведока из Хрватске, користићемо га, за сада овај исказ из Трибунала па ћемо у међувремену уколико је тај лош превод прибавити превод који је адекватан и евентуално упоредити са овим што имамо па ћемо одлучити да ли ћемо издвојити то из списка.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја се још једном извињавам, не бих хтео да будем непристојан, поштујем Ваше одлуке, али само да укажем на још једну ствар. Та два исказа су у многим стварима у односу на вуковарски исказ и овај исказ су у колизији. Ја не могу да испитам ни када је, нити суд може да испита када је он говорио истину, шта је његова тачна изјава и остало или ћемо сада чути њега поново и водити истрагу испочетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имамо исказ из Хрватске, користићемо га, рекла сам везано за овај исказ ако евентуално буде потребе поново ћемо звати сведока. За данас остаје нам исказ пред Жупанијским судом у Вуковару.

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНИ ЈОСИП ОСТРУН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Острун. Сведок оштећени Јосип Острун од оца Мате.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми које године сте рођени?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: 07.09.1961.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1961. године, где сте рођени?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: У Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ловасу, Ваша адреса?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Млинска 8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Млинска број 8.

Сведок-оштећени Јосип Острун, од оца Мате, рођен 07.09.1961. године у Ловасу, са станом у Ловасу, Улица Млинска број 8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте у неком сродству или у завади са: Љубанон Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем,

Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радисавом Јосиповићем, Јованом Димитријевићем, Сашом Стојановић, Драганом Бачићем, Зораном Косијером, Петронијем Стевановићем и Александром Николајидисом?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не.

Са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Острун, бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву понављајући речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан. Да ли ме чујете?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа што ми је познато нећу прећутати.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: И да ништа што ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато нећу прећутати.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових лица чија сам Вам имена и презимена прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет ове оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991. године и ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила приликом напада, затим током овог периода, значи десетог и једанаестог месеца 1991. године убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивила и догађај

на тзв. минском пољу и страдање цивила при овом догађају. Испричаћете суду шта је Вама у вези свега тога познато, пред нама је овде изјава коју сте 04.12.2003. године дали на главном претресу у предмету К.бр.25/00 пред Жупанијским судом у Вуковару, да ли остајете при овој изјави коју сте тада дали?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Откуд могу знати шта сам ја дао. Ја сам ту изјаву дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У праву сте.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Али се сад не могу сад сјетити шта сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Острун, испричајте нам оно чега се данас сећате везано за та дешавања у Ловасу у том периоду. Господине Острун, реците је ли неки проблем?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Проблем је у томе што ја не могу се сјетити свих детаља и не могу дати исказ оно што је записано. То је било прије 15 година, 16 година, ја сам дао исказ, како ја сад могу сјетити се шта сам ја дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам рекла оно чега се сећате.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Ја се не сјећам, не сјећам се ничега и желио бих то да заборавим, да наставим живити нормалан живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли се сећате јесте ли у време напада били у селу?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Хоћете бити љубазни поновити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у време напада били у Ловасу?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Био сам у подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче, Ваш је доказни предлог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте били у подруму, где сте живели у којој улици и број ако можете?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Млинска 8, још увијек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ко је био са Вама још у подруму?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Моја цијела обитељ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био још неко осим? Разумео сам Ваша обитељ да су то жена и деца, је ли, евентуално родитељи?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био још неко други?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кажите ми како је отпочео тај напад, да ли се сећате?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не знам, био сам у подруму.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било артиљеријске неке, неког гранатирања, да ли сте то запазили?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Био сам у подруму, не сјећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажите ми кад су дошли нападачи до Ваше куће да ли се тад нешто десило?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Био сам у подруму, нисам излазио ван.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било са Вашим возилом? Јесте ли имали возило?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта је било са њим, да ли је била бачена бомба под то возило?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на улазу у Ваш подрум да ли је тамо била бачена бомба?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели ко су ти нападачи који су то урадили?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте. Добро. Шта се после тога десило, јесте ли остали у селу или сте?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Остао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ишли у месну заједницу да се тамо пријавите?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И коме сте се јавили, ко Вас је примио?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Милан Радојчић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је он био обучен, да ли се сећате, је ли имао униформу?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не сјећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта Вам је он казао том приликом?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Да морам доћи радити, пријавити се и доћи радити у задругу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а да ли сте морали да носите белу траку?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам је то наредио?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не сјећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где сте затим радили?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: У задрузи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На којим пословима?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: На пољопривредним пословима, трактор, берач и бери кукурузе. Ујутро од седам - навече до пет кад је био полицијски сат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите где су се ти радови обављали, јесу ли били ван села?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како сте одлазили на те радове?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Са стројевима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали некакву пратњу?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми да ли сте после тог напада видели неког од настрадалих људи?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не знам које мислите настрадале?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па настрадалих становника Ловаса, да ли је неко погинуо у том нападу од становника Ловаса да сте Ви видели? Знам да сте чули сигурно да знате ко је погинуо, али Вас питам да ли сте Ви видели негде на неком месту неко тело неког од настрадалих?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Нисам ја ишао купити мртве, ја сам ишао у поље, рекао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ми не знамо шта сте Ви радили и шта сте видели па морамо да питамо, ако нисте видели немојте се љутити. Да ли сте до догађаја на минском пољу, значи од тог дана кад сте се јавили да радите, да ли сте виђали Љубана Деветака у месту?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Виђао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је он био обучен?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Униформирани су сви били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а каква је била његова функција?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Нисам ја био ужи круг, ја сам био мјештанин, откуд ја знам шта је његова функција била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ако знате знате. Да ли сте виђали Милана Девчића? Да ли је он носио неку униформу, ако јесте какву?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Пише Вам у исказу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ми Вас овде саслушавамо као сведока да испричате оно чега се сећате, ми имамо и тај исказ али не можете тако, ако се сад не сећате, уопште није битно да ли ћете исто да изјавите. Ви се можда плашите да немате неке последице па да буде

неке разлике, нормално је да буде и разлика, зато слободно оно чега се сећате кажите кад Вас питам.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Ја сам Вама рекао да се ја не сјећам, а Ви постављате питања стално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја морам да Вас питам, а Ви што се не сећате кажите. Кажите ми, знате наравно за догађај на минском пољу који је био 18. октобра 1991. године, односно 18.10.1991. године и на основу ових доказа које имамо знамо да 17. октобра 1991. године да су окупљени мештани у задругу и затворени, да ли сте Ви били међу њима и како је дошло до тог окупљања, како сте сазнали ако сте били?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Па завршило је радно вријеме у пола пет, четири, пола пет, четири-пола пет, не знам точно. Морали смо бити сви у центру пред задругом и сви мушке особе тамо смо чекали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта се онда дешавало? Јесте ли ушли у двориште у задругу?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Претраживали су нас и затворили су нас унутра у двориште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли је неко увече долазио ту? Да ли сте видели евентуално Љубана Деветака те вечери?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не могу се сјетити шта сам дао у изјави.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте се сећате шта сте дали у изјави, Ви се сетите оно чега се сад сећате ако можете, ако не можете.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не сјећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате. Да ли се сећате ко је претресао људе?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Надимак био је «Боксер» и Коста неки.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли ти људи тукли?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Ко је имао ножић добио је батине на улазу у задружно двориште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажите ми да ли је издвојена нека група људи из те групе која је сад била затворена, да ли се то сећате?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Можете ли поновити молим Вас?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је издвојена нека група људи који су напустили то двориште, неки радни вод на пример?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то тражио да се уради?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не знам, они су радили у пекари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви знали у то време ко је Петроније?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте знали. А да ли знате да ли је Златко Божић требао да покупи новац од затвореника?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је Златку Божићу то наредио?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим на претресу, да ли је још неко тукао 17-ог или 18.10. мештане?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Увече су тукли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је учествовао у томе, ко је тукао?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су међу овим затворенима били Алојзије Кризманић, Ивица Видић, Пера, Ђура и Антун Лукетић, да ли се тога сећате?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не сјећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми како сте изведени из задруге кад сте кренули на минско поље, ко је командовао да се постројите?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Љубан је одређивао куда ће који на коју страну, они су рекли да идемо брати грожђе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је рекао то да берете грожђе?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не знам ко је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте дошли до овога минског поља, ко је наредио да се уђе и у каквом поретку?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Униформирана особа, шта ја знам ко су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се затим дешавало? Како сте ишли, шта сте требали да радите у минском пољу, шта вам је наређено како да се понашате?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Ухватити се за руке и ићи, нисмо се смјели окретати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви тад знали да је то минско поље?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите да ли су вам нешто још наредили, осим тога што треба да идете у том поретку, шта да радите, односно шта не смете да урадите?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не смемо се окрећати, не смемо лећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли неко помињао да могу да се зачују пуцњи или да се чује експлозија?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми шта се онда дешавало, да опишете тај догађај како је почео?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Па при крају је налетио Краљевић на мину и експлодирала је и онда је ранит један војник и ту су онда запуцали по нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и како је то пуцање окончано?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Мислим случајно, који су остали остали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми да ли су те mine касније биле демонтиране?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Морали смо сами.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко вам је давао упутства?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Неки је био на цести горе и он је говорио како треба демонтирати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да ли је то неко од тих војника који су дошли у пратњи?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не знам, не могу Вам рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми након тога, је ли знате колико је људи погинуло ту?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не сјећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви били рањени?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је са Вама после било и вама осталим који нисте били повређени?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Морали смо ићи пријавити се у мјесни уред, не могу се сјетити. Сутрадан смо морали ићи те мртве купити са минског поља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је тиме сада руководио када сте ишли те мртве да скупљате?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Господине Острун, добар дан. Бранкица Мајкић адвокат бранилац оптужених Љубана Деветака и Милана Девчића. Ја ћу само кратко, да Вас питам у вези са овим што сте данас изјавили да сте Љубана до 18-ог виђали да је био униформисан, па ћу Вам ја скренути пажњу на Вашу изјаву из 2003.године, када сте за Љубана Деветака изјавили да сте га први пут видели 18. листопада 91.године, ујутру у дворишту

пољопривредне задруге када је била прозивка. Па ето ако можете да се фокусирате само на Ваше сусрете са Љубаном Деветаком, да ли је тачно ово што сте 2003.године, рекли да сте га први пут видели 18-ог или ово што данас кажете.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не сећам се шта сам дао од исказа.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ево ја сам Вам предочила шта сте рекли 2003. Да сте га први пут видели 18-ог.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не сећам се шта сам дао исказ, а сада нећу да кажем, не знам шта да кажем.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Кажите ми онда само још нисте или је Ваш одговор дефинитивно да се не сећате, питао Вас је тужилац за Милана Девчића да ли сте га познавали и виђали, Ви сте рекли да се не сећате. Је ли то Ваш одговор у односу на Милана Девчића?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Како га не би знао, како га не би видио и он је био исто мјештанин Ловаса.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Он је радио у полицији, Љубан Деветак није живио у Ловасу, он је био у Београду негде.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кажите ми јесте ли виђали Милана Девчића у том периоду? Значи, после 10.10.?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не сећам се.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала Вам. Ја немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан господине Острун. Ја сам Градимир Налић, ја браним Милана Радојчића. Познајете Милана Радојчића као мештанина је ли тако?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ако би били љубазни само мало ближе уста микрофону, кад одговарате неће се чути снимак знате? Овај, познајете ли Милана?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Познајем.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да, да ли можете нешто да ми кажете о томе какав је као личност био и особа Милан Радојчић пре ових догађаја? Да ли Вам је познато?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Нормална особа.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала лепо. А да ли знате Ви лично, је ли Вама или неком Вама блиском или неком познатом Милан Радојчић нанео неко зло у време ових догађаја?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не сећам се.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала лепо. Кажите ми молим Вас господине Острун, пре напада Ви сте живели у Ловасу, да ли сте узимали учешћа у одбрани места овај, за коју многи сведоци кажу да је била организована? Пре 10.10. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не кажу многи сведоци, немојте, да је била организована одбрана села?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, ја говорим о стражама сеоским.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте одбрана села.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како су се звали ја не знам. Како се звала Ваша та јединица? Је ли то била?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас да презентирате нешто што.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па ево ја ћу да питам сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте дословце организована одбрана села, за коју су многи сведоци рекли.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да. Извините, то је став одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нису рекли сведоци.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја износим свој став.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви да износите и презентирате свој став.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините. Хвала судија. Ево нећу, променићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако кажете да су многи сведоци рекли, онда морате да кажете који су то многи сведоци рекли.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Ево сада ћу да кажем. Ево ту је овај господине Адам Рендулић, он је причао о томе да је он био на челу штаба односно на челу како се звала, цивилна заштита је ли тако? И кризног штаба, да је био наоружан калашњиковим и пиштољем. Да ли се Ви тога сећате?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Ја њега нисам видио, ја нисам имао оружје.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А да ли је била организована било каква јединица овај заштите, ради заштите села?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Ја нисам био у том одбору и не могу Вам рећи.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А да ли је било стража неких у селу пре 10.10. господине Острун и ко их је држао?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Сеоска стража је била.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Али ја нисам био у томе кризном штабу што су одлучивали.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Али Ви знате за његово постојање. Можете ли нам то потврдите бар да је постојао некакав кризни штаб?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: То је било по улицама, када ме ухватила смена, ја сам ишао а не знам за тај кризни штаб, ја нисам био у ХДЗ-у.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ко је оснивао тај кризни штаб је ли га ХДЗ основао?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми да ли се стража давала тад по улицама са оружјем?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Они који су имали оружје, они су носили. Ја нисам имао оружје.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А реците ми шта од оружја сте Ви приметили код Ваших суседа на стражама пролазећи туда или обнашајући дужност стражарску с њима?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Ловачке пушке.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли било калашњикова господине Острун? И колико?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Ја нисам видио.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Кажите ми молим Вас, да ли је била нека радио станица у селу?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Рекао сам Вам да ја нисам био у том штабу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, ја Вас питам само да ли Вам је познато да постоји нека радио станица. Разумем да нисте били.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате. Није Вам ни то познато. Да ли Вам је познато да ли су у Ловас пре 10.10. у неком претходном периоду долазила нека полиција?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Ви мени стално постављате питање као да сам ја био кризни штаб тог места.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, ја просто као мештанина Вас питам јесте ли виђали рецимо неки одред илочке полиције у Ловасу?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Моје занимање је пољопривредник и ја нисам се плећо у политику.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Просто ако сте их видели. Ако нисте, реците нисам и није проблем.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Где да их видим?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па на улици. Рецимо или у новој школи ако су тамо били стационарани као што нам кажу неки сведоци.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Ја их нисам видио.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви их нисте видели. Да ли сте видели припаднике зенги тада у том периоду у Ловас да ли су долазили са Соре?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не сећам се.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не сећате се. Добро. Кажите ми молим Вас да ли се сећате да ли је Ловас био нападан и пре 10.10. на неки начин? Је ли било некаквог. Молим?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не знам Вам рећи.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли било гранатирања неког Ловаса пре 10.10.?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не сећам се.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Сећате ли се да ли је гађана црква у Ловасу? Односно погођена, не знамо да ли је гађана баш она.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Срушита је.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим? Је ли то било пре 10.10.?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не могу се сјетит датума.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А реците ми молим Вас је ли су вођени неки преговори с војском о предаји оружја у Ловасу? Да ли Вам је то познато?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Па јесам ли Вам сада рекао да ја нисам био у том кризном штабу?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па не сумњам господине, ја Вас заиста.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Зашто ми то постављате питање?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па просто да ли Вам је познато пошто ми утврђујемо овде некакву истину о догађајима знате? То је наш интерес.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Откуд ја знам ко је.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја питам само да ли сте чули да су вођени неки преговори. Не питам Вас да ли знате ко је учествовао у преговорима и какви су резултати. Просто, да ли су вођени преговори? А да Вам је познато.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате. Добро. Кажите ми молим Вас да ли сте Ви, после колико времена сте Ви отишли у месну заједницу од да кажем, почетка тих догађаја 10.10. Када сте Ви отишли у месну заједницу?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Други дан.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Други дан. А где сте били овај то време, јесте ли били све време у подруму?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Кући.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Код куће. Нисте нигде излазили из куће тих пар дана?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не. Добро. Кажите ми молим Вас, кажите ми молим Вас јесу ли постојале у селу, Ви сте излазили са стројевима радећи, да ли сте морали да прођете неке контролне пунктове на изласцима из села?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли била војска на излазима из села?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Била је у селу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А да ли сте видели на улазу и излазу у село, некакве војне пунктове?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Било је по улицама после 5 сати ниси смио изаћ, морао си се њима пријављивати.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли то био полицијски час?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Тако је.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ко је увео тај полицијски час да ли Вам је познато? Ако знате, ако не.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Добро. Ја Вам се захваљујем и само још нешто да Вас питам. Ви сте давали исказ пред Трибуналом, овај пред истражитељима Трибунала, да ли сте касније били позвани пред Трибунал да сведочите?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала Вам. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље има ли питања? Изволите.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Адвокат Вукотић. Господине Острун, да ли Ви познајете Жељка Крњајића?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Да.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: А да ли сте га можда виђали у том периоду у Ловасу?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Да.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: А можете ли нам рећи где сте га то видели и када?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не сећам се.
Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: И у којим околностима ако се сећате.
Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не сећам се.
Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Молим?
Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не сећам се.
Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: А не сећате се? Добро. Хвала Вам господине Острун. Ја за Вас више немам питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Од бранилаца? Изволите.
Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли сте видели да су некога уболи ножем?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?
Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Било када.
Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Да.
Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Када?
Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Када смо били затворени у двориште, задружно двориште.
Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли можете да нам кажете ко је убоден ножем?
Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Ђаковић, седео је покрај мене.
Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ко га је убо?
Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не сећам се да ли био Коста или је био неко други, не могу се сетити.
Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли Вам је Ђаковић рекао? Да ли сте разговарали са Ђаковићем у вези убода?
Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не, видела се рана, крв је цурила.
Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли знате ко је носио фес са ресицама на глави?
Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Петроније.
Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала. Немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Од оптужених? Нема нико питања. Има оптужени Димитријевић. Изволите.
Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине Острун, оптужени Миодраг Димитријевић. Један од сведока Иван Пољак рече овде да је у селу било тенкова и да је један тенк био испред његове куће, да ли сте Ви видели тенкове у селу?
Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Само ЈНА, не сећам се другог ниједног да је био. После пада Ловаса.
Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сте Ви можда чули да тенкови дејствују у селу?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Рекли сте малочас да је пред вратима тамо кад су Вас уводили у задругу претресао Боксер и тукао вас.

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Рекао сам ко је имао ножић, нисам рекао за све.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја Вас питам да ли је он само то радио или је још неко ту са њим био?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Рекао сам да је био Петроније или Коста, не могу се сетити.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље од оптужених нема нико питања? Изволите пуномоћници.

НАТАША КАНДИЋ: Добар дан. Ја сам Наташа Кандић па бих Вас само питала да ли сте могли да стекнете знање, сазнање о томе ко је власт у селу? Ко одлучује у селу у то време?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: То се после знало, у онај трен се није знало.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. А када то после?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Па када је завршено минско поље, када је пад Ловаса, кад се све ситуација се смирила, кад је дошла војска.

НАТАША КАНДИЋ: И шта се онда сазнало? Ко је главни? Ко одлучује?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Па Љубан је био главни у селу и ми смо морали радити то и то.

НАТАША КАНДИЋ: А у ком смислу је Љубан био главни кад то кажете?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Па он је заповједао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је заповедао и онима који су били у униформама?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: То морате њих питати.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је сем Љубана још неко био у селу ко је учествовао у тој власти? Чинио ту власт?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Откуд ја знам?

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Острун, ја имам само једно питање за Вас. Пред судом у Вуковару сте рекли да је тамо на минском пољу до Вас био човек по имену Маринко и да је он погинуо. Па ми реците да ли је тај Маринко Марјан Марковић или је то неко друго лице? Молим?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Да, да, био је Маринко Марковић тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марјан Марковић, Ви њега зовете Маринко. Да ли се сећате још неког ко је ту био до Вас а да је остао да лежи ту мртав на минском пољу?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Не знам. Да није био Иван Сабљак, не могу се сетити тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И само још једно, с обзиром на ово што сте данас рекли и пред судом у Вуковару, пред судом у Вуковару сте рекли да је Петроније убо Ивицу Ђаковића ножем у бут, а данас сте на питање његовог браниоца рекли да је то Коста. Да ли можете Ви да се сетите шта је од овога тачно, да ли је то Петроније, да ли је Коста или не можете да се изјасните на то?

Сведок ЈОСИП ОСТРУН: Ма не бих се изјаснио, зато што не могу се сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Захваљујем Вам се што сте се одазвали да сведочите.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може следећи сведок да се уведе у судницу, Миодраг Новаковић.

СВЕДОК МИОДРАГ НОВАКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Новаковићу.

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо прво личне податке. Име оца?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви по занимању?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења и место рођења?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: 17.10.1975. Салбург, Аустрија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сада пребивате? Где живите?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Абе Шимића 51.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених па ћете рећи суду да ли сте са неким у сродству или у завади. Љубан Деветак.

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Слабо Вас разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ме чујете?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабо ме чујете или ме слабо разумете? Не знам.

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Слабо Вас разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто? Прочитаћу Вам имена и презимена оптужених у овом предмету па ћете ми рећи да ли Вам је неко род. Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николајидис.

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оптуженима несродан. Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да сведочите положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О свему.

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: О свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа што ми је познато.

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: И да ништа што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица које сам Вам прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва.

Предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991. године и ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивила у овом периоду у селу и догађај на тзв. минском пољу и смртно страдање цивила при овом догађају. Речићете суду шта је у вези свега овога што сам Вам сад рекла Вама познато, да ли сте били у том периоду у селу?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па у том периоду ја сам био петнаест година, кад се то десило тај напад на село ја сам био са мајком у подруму тако да оно не бих знао рећи шта се тренутно догађало у селу јер био сам у подруму, нисам знао ништа што се догађа вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога јесте ли нешто од овога видели, чули, били присутни неком догађају?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па нисам видио ништа, а чуо сам да су људи поубијани, а видио нисам, а чуо јесам да су људи поубијани тако да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредних дана шта се дешавало у селу, имате ли неких сазнања?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па наредних дана је био хаос у селу, сад ми смо били, ја сам био са мајком нон-стоп у подрумима и то, а сад хаос је био, сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас је предложила пуномоћник оштећених, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Добар дан, ја сам Наташа Кандић. Кажете да је био напољу хаос, а да сте били у подруму, да ли Вам је неко говорио о томе шта се напољу догађа?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте из подрума могли да видите, да чујете?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па нисам могао ништа да видим, да чује, само су кад су дошли војници ти српски извадили су нас вани из подрума.

НАТАША КАНДИЋ: Кад је то било?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Кад је то било, кад су дошли српски војници?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па мислим да је то било тог дана кад је био напад, то јутро.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли некога од тих српских војника познавали?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Ма откуда.

НАТАША КАНДИЋ: А мајка?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете да су вас они извели напоље.

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да, извели су и гледали су колико има мушкараца и вратили су нас назад у подрум и да останемо ту.

НАТАША КАНДИЋ: И колико сте били у подруму?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па били смо још два дана после.

НАТАША КАНДИЋ: Још два дана, а после та два дана?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: После та два дана је дошао човек један и рекао мами да треба да дође да ради у кухињу.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли Ваша мама радила у кухињи?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Како се зове мама?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Марица.

НАТАША КАНДИЋ: Марица, а кажите ми шта сте Ви радили и с ким сте Ви остајали код куће или уопште у селу?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па ја сам био нон-стоп с њом.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли били у кухињи тамо?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Пошто је отац радио ја сам био с њом.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли ишли са њом у кухињу у задругу?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: А где Вам је отац био?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Отац је радио тамо у задрузи.

НАТАША КАНДИЋ: На којим пословима?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: И он је помагао то кување и шта ја знам.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми кад сте били са мајком тамо у кухињи јесте ли имали, јесте ли видели нешто шта се догађа, да ли има неких људи, ко је ручао тамо? Ко је ручао, хранио се?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па били су војници, сад, било је ту жена много које су још кувале и шта ја знам, било је тих војника, било је хаос, шта да кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли упознали неког од тих војника?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли познавали некога од тих војника?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли било домаћих људи?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па било јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Кога сте од домаћих видели?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па од домаћих био је тај Милан Радојчић, био је Љубан, било је њих, сви које сте навели, осим господина Жељка Крњајића њега тад нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: Кад тада?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па тај дан кад сам био са мамом тамо нисам га видео.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, само да разјаснимо, јесте ли са мамом стално одлазили тамо или је то био један дан или више дана, колико је то трајало, колико дана је било то да сте Ви ишли са мајком?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па не знам, било је то доста дана и онда нас је један војник, не знам, пребацио, нисмо више били у нашој кући него као били смо ишли у стан неки да спавамо, немам појма. Био сам и преплашен и претрашен.

НАТАША КАНДИЋ: Кад је то било у односу на тај дан напада?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па не знам, пар дана после.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте са мајком ишли Ви кући, око колико сати, да ли се сећате?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Када сам са мајком?

НАТАША КАНДИЋ: Кад је она завршавала посао?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Ја сам био нон-стоп с њом.

НАТАША КАНДИЋ: Када је завршавала посао у задрузи?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па била је малтене читав дан тамо, кухање, спремање, не знам ни ја, припремање за сутра, ово, оно, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте Ви за то време радили?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па био сам нон-стоп уз њу.

НАТАША КАНДИЋ: У кухињи?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а да ли се сећате да је било неких састанака ту у задрузи, да је била већа група људи, да су долазили мештани?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па било је, да, сећам се, да.

НАТАША КАНДИЋ: Када је било то, да ли се сећате?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па не знам кад је тачно било али привођени јесу били на испитивање, чак је и мој отац био приведен

на испитивање неко, не знам ни ја. Добровољац је један тај војник је прао ноге у соку па му је мој отац рекао да то не ради, па је добио батина, па ето тако, а привођени јесу били људи моји сељани на разговоре које какве, али нисам томе присуствовао.

НАТАША КАНДИЋ: Али како знате да су испитивани?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Како знате да су испитивани?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па чуо сам да су испитивани, видео сам кад су долазили тамо.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' сте чули тај разговор или?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' сте видели те људе који су улазили на испитивање, ти који су испитивани да ли сте их видели?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Видео сам сељане, а сад ко је испитивао унутра не.

НАТАША КАНДИЋ: А кога од сељана осим Вашег оца кога сте још видели?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Било је много, сад имена више оно сам позаборављао, али било је јако пуно.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте их видели, да ли сте приметили како су изгледали након изласка из собе за испитивање?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па неке сам и видео да су били претучени, а неке нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: А можете ли да се сетите кога сте то видели?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па мислим да је био, не могу се сетити имена, а мислим да је Пољак, слагаћу вас сада, не знам, али није, био му је ваљда нос разбијен и шта ја знам, уста и не знам, не могу се по именима сад сетити.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' сте неког од тих војника запазили да се понашао тако насилно према људима који су испитивани?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Тад ја нисам ни знао ни ко су ни како се зову, ни ништа.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' сте сазнали касније?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па чуо сам за тога Петронија.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте чули?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па након пар дана се то прочуло одмах да је он тамо малтретирао људе и шта ја знам, тукао их.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' сте га виђали онда кад сте чули о њему?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте га виђали тада након што сте чули?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па виђао јесам, онда сам, касније оно нисмо смели нико да погледамо у њега, јер оно био је страх и трепет, шта ја знам, само сам чуо да је то он.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми како сте Ви тада били обучени, шта сте носили?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Ја мислим да сам имао тренерку и мајицу и јакну.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли можете да се сетите да ли је било још неког окупљања људи осим доласка, довођења на испитивање? Да ли се сећате дана када се догодило то на минском пољу, да ли се сећате који је то датум био?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па не знам који је датум био али да били су привођени ти људи на испитивање, али не знам датум.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате дана када је селом ишао неки добошар?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Добошар?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Добошар неко ко је позивао људе на састанак?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате, да ли знате ко је Влатко Палијан?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Влатко Палијан да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте га Ви виђали тих дана или тих дана у задрузи?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па вероватно да јесам, али кажем вам опет, не могу сад тачно ћу да кажем да јесам, али вероватно да је био тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли можете да се сетите тог дана када су, који је то дан, како је изгледао тај дан у задрузи, колико је било људи тада када се догодило то на минском пољу, да ли можете тог дана да се сетите?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Било је, људи су седели доле у задрузи на тим клупама, издвајани су, сад на чега ја нисам знао где се то иде и шта се то ради нормално, али неки су издвајани, неки су остајали да седе тамо.

НАТАША КАНДИЋ: А ко их је издвајао?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па неки војници, сад немам појма.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' сте приметили на основу чега су то радили, да ли им је неко показивао на неког одређеног или су имали неку листу, како су издвајали, како је текло то издвајање?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па не знам, ја мислим да је био господин Љубан да је говорио имена.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' сте Ви приметили ко су то, је л' можете неког да се сетите неког мештанина који је издвојен?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па издвојен је рецимо, издвајани су ти људи што су настрадали, колико се ја сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте сад. Издвојени су људи који су настрадали?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Два брата Жељко и како се други брат зове, не могу се сетити, али они су исто издвојени из тога дворишта, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Је л' Ви то кажете да сте видели да се издвајају они за које сте после чули да су настрадали на минском пољу или рањени?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је вршио издвајање тих људи?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Ко је вршио, вршили су ти војници, а сад по именима ја Вама не могу рећи ко је то сад био, да ли је био Перо, Ђуро, али војници, од мештана наших ја мислим да није био нико ко је издвајао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, само да разјаснимо. Ви сте поменули Љубана Деветака. Где је он у то време када се врши то издвајање? Ви кажете видели сте га?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Он је био дошао тамо, али сад која је његова функција била тамо ја вам не могу рећи.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли видите да има још неког издвајања неких група осим ових за које после сазнајете да су били на минском пољу?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па не знам. Ја сам сад мало и затечен и све ово у глави ми је лудило, тако да не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Сад кажете, где се Ви налазите када ти људи седе доле на клупама?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па ја сам био горе, била је, кажем вам мајка моја, ја сам био тамо горе где се то кувало у задрузи ја сам био тамо горе у кухињи.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' сте силазили доле у двориште?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Силазио сам касније.

НАТАША КАНДИЋ: Када то касније?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па након што су они одведени.

НАТАША КАНДИЋ: Само покушајте да се сетите. Влатко Палијан је овде сведочио 22. марта 2010. године и он је тада рекао, каже: „Да, био је један домаћи“, па каже за Вас „Новаковић Миодраг“ је био доле и сад кад је рекао нешто па би било добро да нам разјасните, каже: „Он је исто ишао околу и тукао људе који су се померали“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Новаковићу, враћамо Вас на упозорење да нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе изложили гоњењу.

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у вези овог питања можете да кажете да не желите да одговорите, да одговорите, како год?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Ја могу да одговорим, није проблем никакав али ја то су глупости што је он уопште рекао, ја уопште нисам ником прст дигао мимо, ја сам имао 15 година, нит' сам кога тукао, нит' сам кога малтретирао, нит' сам шта радио, мислим то нема никаквих проблема да одговорим.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. А кажите ми да ли има још неких догађаја да сте Ви видели осим што кажете да су ту били људи и малтретирани, да ли је било неких других догађаја, а да сте Ви видели, или чули да је неко тучен или убијен?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па било јесте, али видео нисам, нити оно, а чуо јесам да су људи млађени по кућама, да је ово, да је оно, сад видео нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Ево сад кад сте поменули то да сте чули да су људи тучени по кућама, да ли знате некога за кога сте чули, да сте чули за одређену особу да је малтретирана, тучена у кући?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Ево рецимо мој тетак је убијен, тако смо чули да је убијен у некој кући.

НАТАША КАНДИЋ: Како се зове?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Опет се не зна ко га је убио, мислим ја не знам, можда неко други зна, али ја не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Како се зове Ваш тетак?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Ивица Видић.

НАТАША КАНДИЋ: Ивица Видић? А је л' сте чули нешто како је он убијен?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не. Чули смо да је одведен у неку кућу и да је убијен, е сад то се причало, сад да ли је то истина, да ли то није истина, ја не могу рећи.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' сте разговарали, имали прилике да питате, разговарате са Вером Видић, са његовом супругом?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па јесам, али ми касније нисмо, пошто смо ми остали у селу и даље, они су отишли из села, тако да смо ми изгубили контакт с њима, они више с нама слабо контактирају.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, је л' сте ви знали ко је пре рата био директор задруге?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Адам Рендулић или Бранко Божић, не знам, радили су ми мајка и отац тамо.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' знате ко је Адам Рендулић?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' сте познавали његовог оца?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па ја мислим да јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Је л' се сећате његовог имена?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте чули шта је било са њим?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па чуо сам исто да је убијен.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' знате где и како?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А је л', да Вас питам, је л' Ви знате, да имате сазнања да је Адам Рендулић поднео неку кривичну пријаву због убиства оца?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да, то сам чуо, да.

НАТАША КАНДИЋ: Је л' знате против кога је подигао и шта је навео?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Прочитао сам да је подигао против мене.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' знате, је л' сте позивани тим поводом, поводом те кривичне пријаве?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' знате шта он каже, шта је он навео у тој кривичној пријави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате ко је Јосип Балић?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Јосип Балић, па вероватно да знам, али не могу да се сетим сад лика, али вероватно да знам пошто је мој мештанин.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате ко је Јонак Ружа?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' сте били некад у прилици да са њима разговарате о догађајима у селу, о убиству Адамовог оца?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, је л' сте Ви свакодневно долазили у задругу са мајком?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А где сте били када нисте долазили?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па био сам у кући.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми кад сте долазили у задругу како је пролазило време, шта сте Ви радили тамо?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па ништа, кажем Вам, био сам уз маму.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте имали прилике да видите осим оног јутра кад кажете, дана кад кажете да сте видели Љубана Деветака, да ли сте га виђали ту у кухињи, поред кухиње, у задрузи?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Никада?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, је л' знате ко је Јања Марковић?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Одакле је познајете, је л' она из Ловаса?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па живела је у Ловасу, сад да ли је Ловашчанка, не знам, али је живела у Ловасу.

НАТАША КАНДИЋ: Како је познајете, како је знате?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па знам је од пре рата нормално, њена ћерка је старија од мене ишли смо у школу заједно.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' сте је тада за време рата виђали?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Је л' сте одлазили код ње?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Можете ли да ми кажете којим поводом?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па оно шта ја знам, безвезе, ето, значи никаквог повода није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас да се не убацујете. Изволите даље.

НАТАША КАНДИЋ: Стварно мислим, ту постоје двоје-троје, кад бих барем једном да се то чује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље да не губимо време да се не задржавамо.

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па чекајте, станите, је л' сам ја оптужен или шта, Ви испитујете ме као да оно.

НАТАША КАНДИЋ: Ја Вас испитујем о Вашим сазнањима у односу на друге људе који су били тучени, од којих неких нема, па пошто сте били и на месту одакле може да се виде и да се чују, ја Вас питам о томе шта Ви знате, па Вас питам ето шта сте видели ко је тучен, шта сте чули, да помогнете у разјашњењу онога што се догађало у селу. То би било све, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац, изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан, ја сам Небојша Марковић. Да ли сте у то време носили некада униформу?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да ли сам у то време?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Некада носили униформу?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте носили неко оружје?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми тад кад сте видели те људе у задрузи пре минског поља који су били затворени, је ли то било у ноћи између претходног дана и тог дана или ујутро 18.-ог кад се десило то на минском пољу?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Мислим да је то било ујутру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли знате ко је Милко Кесер?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Мирко Кесер?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Милко Кесер?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је рекао да сте те вечери Ви носили неке спискове за које је он претпоставио да је правио Деветак?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па мени су дали папире да прочитам, ти добровољци дали су ми нешто да ја прочитам, ја нисам ни знао ни шта, ни где, ни како, немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте читали, имена или?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па имена да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта је са тим људима које сте прочитали шта је било онда?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли су они издвојени?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па они су да издвојени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли отишли одатле или су остали ту?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па остали ту још колико се ја сећам, ја сам кажем вам, они мени јесу дали нешто да ја прочитам, ја сам то прочитао пошто сам био горе. Сад шта је касније са тим људима било ја не знам, касније је било да су одведени на минско поље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко Вам је дао те спискове да ли се сећате?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па неки војник, али не знам, не могу се сетити ни имена, нити сам ја знао ни ко је он, ни шта је он, само ми је дао то да прочитам, а они су тражили у ствари, на неком списку је био као и мој брат Марио пошто он није био тамо, па су чули да је он отишао у гарду па су њега тражили, па су рекли да ја прочитам можда је он као ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је ту људи било?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Било је пуно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ви знате ко је Антун Павошевић?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате како је његова ћерка Маријана настрадала?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу да Вам прочитам шта је Антун Павошевић изјавио између осталог.

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па можете, већ сам читао, можете слободно, али читао сам и знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже да је разговарао са Вама, јер је чуо да сте Ви били присутни, само да Вам ја прочитам, каже: „И кад сам га питао 'ајде наброј браћу која су била у подруму који су то направили, он је рекао чика Туна ја нисам био, ја јесам био, али сам ја био код вас испред капије на оној ћуприји, ја нисам улазио унутра, нисам силовао ћерку, нисам је убио", а он Вас онда пита: „А ко је онда још био?", а Ви рекли да је био неки Дуле?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не, то није истина, ја сам након, слагаћу Вас, месец, месец и по дана ушао у његову кућу, а тај дан кад је то се десило ја нисам био тад тамо кад су убијена његова ћерка и супруга и мајка, него након једно слагаћу месец, месец и по

дана однешен је касетофон, једне фармерке и мислим неки сако да је однешен из његове куће, то сам ја рекао његовом сину и причао са његовим сином и све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А са Антуном Павошевићем је ли био овај разговор што он каже да сте разговарали?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да, био је, он ме је сусрео мотором и рекао да има пиштољ и ако му не кажем истину да ћу проћи као и његова ћерка и његова породица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је ли сте му онда испричали овако како он тврди?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Нисам ја ништа испричао него сам му исто рекао као што сам вама сад рекао, а ко је убио њих двоје, да ли је силовано, дал' није, ја вам то не могу рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите браниоци?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине Новаковићу. (Бранилац оптуженог Љубана Деветака и Милана Девчића) – Ја бих Вас најпре замолила ако желите да нам одговорите, с обзиром да сте дали своје податке, постојали су и раније додуше у списима да сте 1975. годиште, да нисте ни са ким у завади, ни у сродству, да нисте оштећени у овом поступку. Пре свега шта сте по националности, ако желите да одговорите?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Србин.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Који су разлози да данас нисте у суду у Београду?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Који су разлози што нисам?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Дошао у Београд да сведочите овде у судници?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Као прво, запослен сам и имам двоје деце, жену, тако да уопште не желим да имам икакве, мислим не желим уопште да улазим у суђење, нити имам новаца да идем. Ево и данас сам дошао, не знам ни како ће ми бити плаћено ни ништа, ни ово, ни оно.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Плаћа се пут, плаћају се трошкови и ја верујем да Вам је то и речено да се плаћају трошкови. Да ли постоји неки други разлог? Добро.

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не, не.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми овако. Данас Вас је пуномоћник оштећених питао кога сте виђали од домаћих па сте набројали

Милана Радојчића, Љубана Деветака, па сте наставили реченицом „све које сте навели“, претпостављам док Вам је читала судија ко су оптужени, а онда сте се оградиле да нисте видели Жељка Крњајића, па ми реците овако. Значи, овде је оптужено четири Србина из Ловаса, тројице, значи без Жељка Крњајића, Девчића, Деветака и Радојчића, виђали у селу тих дана?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па било је ту много лица, сад кога сам ја видео, то је било прије 20 година, кога сам ја тад видео немам појма, сад могу ја рећи и ово и оно име па да буде, али не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, значи сећате се ових који су овде на оптужници?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Било је ту пуно лице, сад ко је све био не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Исто тако познавали сте, кретали сте се у задрузи, по селу, једини чије име знате је Петроније. Да ли знате још неко име било ког војника који је био тада у том периоду?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па причало се за њега тај Петроније, па не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је л' сте чули за још неко име?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па чуо сам да за Ацу „Коња“ такозваног, немам појма, не могу се ни сетити кажем сад оно.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте можда чули за лице које се зове Љуба Јелић?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па можда јесам, али не знам, не могу се сетити сад.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте чули за лице које се зове Бата Михајловић?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Како?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Бата или Борислав Михајловић?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Мислим да јесам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте чули за Николу Кракоњу?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: За Марка?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Кажем вам вероватно да јесам, али не могу се, сад не могу лупати да кажем да па да буде, али чуо јесам за многа имена, сад шта су они представљали тамо, шта нису ја не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми онда, пошто се Деветака сећате кажите ми у којим сте га ситуацијама виђали, значи овај период десети, једанаести месец Љубана Деветака?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па нисам га виђао, оно знам да је био тамо у задрузи горе, не ту где су људи поубијани, него тамо у управи, сад шта је он тамо.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не знате која је била функција његова?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Молим?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Знате или не знате која је била његова функција у односу на задругу?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не знате? Добро, кажите ми јесте ли га виђали то кад сте тих дана кад је мајка радила у кухињи, када како кажете су долазили многи на ручак, на оброке ту, јесте ли га ту виђали?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кажите ми ко је долазио, ко је имао оброке ту у задрузи где је радила Ваша мајка?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па не знам ко је дошао по мајку, дошао је неки војник и рекао је само да иде горе да кува.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: За кога је мајка кувала, ако Вам је тако лакше, за кога се спремала та храна?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па спремало се за војнике те?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па колико је ту било војника, значи не питам Вас ко је, свих униформисаних лица која сте Ви виђали у селу тих дана по Вашој некој процени ако можете да се сетите?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па било је пуно.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми, је л' сте Ви, односно за 17. да ли сте 17. били у дворишту задруге, да ли сам Вас добро разумела?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да био сам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте ли читаву ноћ провели у дворишту задруге?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И данас сте нешто говорили да мислите да је Љубан говорио имена, па су Вама давали неке спискове итд., ја Вас молим само прецизно да ми кажете ако можете да одредите прецизно, када сте Љубана видели у дворишту задруге, а везано за ово окупљање људи?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Мислим да је то било ујутро да је он дошао.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли тад ово што кажете да је говорио нека имена, то је било значи ујутро, значи 18?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли Вам познато да је нека група људи издвојена?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Али не мислим о групи за коју кажете да је издвојена па је страдала, него да је издвојена из дворишта задруге и није ни била на овом путу до поља детелине где се десила трагедија касније?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да, они су издвојени, а сад шта се дешавало, не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Кажите ми само даље да ли сте Ви били присутни било којој ситуацији у којој је Деветак било шта наређивао или давао неке налоге било коме?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не, не.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И кажите ми само још, је л' сте познавали можда Милана Девчића?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте ли га виђали тада?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па виђао јесам, али исто кажем вам, не знам која је функција његова била.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, хвала Вам, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја браним Милана Радојчића. Само ћу пар кратких питања за Вас. Да ли је било у Ловасу припадника, да тако кажем, редовне војске, официра и војника ЈНА?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па ја мислим да јесу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми да ли је било тенкова у Ловасу?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колико је било тенкова, ако можете отприлике?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Ја сам видио један.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Један сте видели? А где је био тај један паркиран?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Ја мислим да је био у центру села.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Испред неке установе, зграде, где је стајао, да ли можете да нам кажете?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па у центру села, ту је и школа и управа та, трговина ту у центру села.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А знате ли где је била војна команда у селу ако је постојала? Извињавам се, да ли је постојала нека војна команда у селу и ако је постојала где се налазила?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па јесте била је у кући Боре Кесера.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми јесте ли Ви знали Милана Радојчића пре ових догађања?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па нисам знао, ја сам кажем Вам пре 3 године био знао сам да је Милан Радојчић, сад.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Јесте ли Ви видели да је Милан Радојчић, или чули учинио било какво кривично, казнено дело за време тих догађаја у Ловасу о којима данас сте позвани да сведочите?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље од бранилаца? Изволите. Само мало се одмакните од тог микрофона.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли сте познавали Косту?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Како?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Косту, да ли сте познавали Косту?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да, виђао сам га тамо, да.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: А „Аждају“?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Молим?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли сте чули за неког под називом „Аждаја“, под именом, називом?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па можда јесам, али не могу се сетити, можда јесам.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Шта знате да нам кажете о Кости?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не могу вам ништа рећи, нисам оно, чуо сам да је Коста, а сад шта је он представљао тамо, шта је он имао тамо, не знам.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли сте га Ви виђали?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па јесам.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли можете да нам кажете како је изгледао?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па колико се ја сећам био ја мали, црн, е сад нижи човек онако.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Нешто карактеристично од одеће на њему да ли сте видели? Да ли се сећате да сте видели?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па био је у униформи.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: А шта је на глави имао? Да ли је имао нешто на глави?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па имао је капу.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Какву?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па какву, српску.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Каква је то српска капа, да ли можете да ми кажете?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па не знам сад, имала је вероватно неко обележје, кад сам га ја видео шта је то значило и нисам имао појма.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли сте пре него што сте дошли да сведочите да ли је неко разговарао са Вама?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оптужених нема нико питања? Добро, Ви можете допунско. Само да Вас питам господине Новаковићу, реците ми кад сте задњи пут видели овог Ивицу Видића?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Кад сам га последњи пут видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па то је било прије него што је био напад на село, био је дошао код нас у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте га после тога у селу виђали негде?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте после чули да је он страдао?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете ли да, једног момента сте поменули Ацу „Коња“?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему га се сећате, с обзиром да му памтите и надимак после дужег времена?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Само на надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само на надимак? Да ли се сећате неких ситуација да сте га виђали тамо у селу или евентуално у задрузи тамо или у том дворишту тог дана?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не знам, кажем вам то је био општи хаос, тако да ја сам само чуо да је то Ацо „Коњ“, то ми је било довољно, а сад исто какве су они функције имали, шта су они, нити сам ја кога видео од тих људи да су они некога малтретирали, ја то нисам видео, не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми поменули сте Петронија. Да ли можете њега да опишете?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не могу се сад уопште сетити лика ни, али није био угодан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био угодан, је ли?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам хтела само да покушамо да нам помогнете. Када је овде сведочио Адам Рендулић он се онда тада позвао на Јосипа Балића који му је рекао да тада када је убијен Адамов отац да ти војници који су то учинили да је са том групом војника да сте били и Ви, па сам само хтела да питам да ли знате нешто о томе, да ли сте били ту, да ли ово што каже Јосип одговара ономе што се тада догодило?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Уопште ништа од тога што је он пренео Адаму Рендулићу, кажете да не стоји?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте чули о тој групи војника?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па нисам.

НАТАША КАНДИЋ: И још једном, Јосипа Балића знате о коме говорим?

Сведок МИОДРАГ НОВАКОВИЋ: Па мислим да знам, али не могу сад да региструјем.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујемо Вам се господине Новаковићу што сте се одазвали да сведочите. Одјављујемо се са Жупанијским судом у Вуковару.

Сада овако, за сутра смо добили обавештење за позване сведоке Ката Краљевић да је болесна, Јелена Лукетић болесна, то

су нас обавестили из Службе за сведоке и судија Жупанијског суда у Ријеци Ксенија Зорц и да Шимун Пејић. Ја сам рекла да можемо да се одјавимо са Жупанијским судом у Вуковару, то значи важи и за нашу режију и тамо. За Шимуна Пејића такође да не може да дође због болести своје супруге па ћемо онда да откажемо овај претрес за сутра.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ.

ОТКАЗУЈЕ СЕ претрес заказан за 25. мај 2011. године и следећи претрес ОДРЕЂУЈЕ на дан:

**26. маја 2011. године,
са почетком у 09:30 часова.**

Доставити наредбу за довођење оптуженог Александра Николајидиса.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА